

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Kovács István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. PhD. Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt alperes ellen felmentés jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Miskolci Munkaügyi Bíróságnál 2.M.312/2010. szám alatt megindított és másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.014/2010/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 1.Mf.22.014/2010/4. számú ítéletét hatályában fenntartja. A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból elutasítja. A felek felülvizsgálati eljárási költségeiket maguk viselik. A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperesnek a K.H.F.T.V.E. munkáltatónál 2008. szeptember 18-ától 2013. szeptember 17-éig szóló határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyát a munkáltatót fenntartó Alsóvadász Község Önkormányzat Képviselő-testülete határozattal felmentéssel megszüntette. A munkáltató költségvetési szervet az alapító döntése alapján a Magyar Államkincstár törzskönyvi nyilvántartásából 2010. április 1-jén jogutód nélküli megszűnés jogcímével törölték. Felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes a felperes közalkalmazotti jogviszonyát a Kjt. 25. § (2) bekezdés f) pontjába és a Kjt. 27. § (2) bekezdésébe ütközően jogellenesen szüntette meg. Ezért a Kjt. 34. § (4) bekezdés alapján 3.175.636 forint átalánykártérítés és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Hivatkozása szerint a határozott időre szóló közalkalmazotti jogviszony csak azonnali hatállyal, egy évi átlagkereset megfizetése mellett lett volna megszüntethető. Másodlagos kereseti kérelme szerint a felmentés a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésbe ütközik, mivel az abban foglalt előzetes írásbeli tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget a munkáltató, és egyébként is lett volna számára az alperes irányítása alatti másik munkáltatónál megfelelő munkakör. Ezért a Kjt. 34. § (2) és (3) bekezdés alapján annak megállapítását kérte, hogy az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg a jogviszonya, és ezen időpontig kérte az elmaradt illetmény, valamint hat havi átlagkeresetnek megfelelő kárátalány megfizetésére kötelezni az alperest. A Miskolci Munkaügyi Bíróság 2.M.312/2010/11. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes képviselő-testülete a felperes közalkalmazotti jogviszonyát jogellenesen szüntette meg, az az ítélet jogerőre emelkedése napján szűnik meg. Kötelezte az alperest felperes javára 475.209 forint átalánykártérítés és 136.143 forint elmaradt munkabér megfizetésére. A felperes ezt

meghaladó - az alperesi felmentésnek a Kjt. 27. § (2) bekezdésébe ütköző intézkedés megállapítására és jogkövetkezményként 22 havi átlagkereset megfizetésére irányuló elsődleges keresetet, a másodlagos kereset kapcsán a további három havi átlagkeresetnek megfelelő átalánykártérítés megfizetésére irányuló keresetet - elutasította. Az alperest a felperes javára 85.000 forint perköltségben marasztalta, megállapítva, hogy a 114.100 forint eljárási illetéket az állam viseli.

Megállapította, hogy alperes a felperes munkáltatójának a 2008. évi CV. tv. 13. § (3) bekezdés szerinti jogutódja.

Az elsődleges kereset kapcsán rögzítette, hogy mivel a felperes a felmentésben szereplő indok, azaz a Kjt. 30. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak fennállását nem vitatta, a felperes határozott idejű közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel és a Kjt. 27. § (2) bekezdésben foglaltak szerint is megszüntethető volt. A jogszabály nem tartalmaz kötelező rendelkezést arra, hogy ebben az esetben a Kjt. 27. § (2) bekezdését kell alkalmaznia a munkáltatónak. Így a fenntartó önkormányzat képviselő-testülete választhatta a felmentést is a jogviszony megszüntetésének módjaként. Ezért az elsődleges kereset alaptalan. Az alperes a perben nem vitatta, hogy a munkáltatói jogkör- gyakorló képviselő-testület nem tett eleget a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésben foglaltaknak, azaz nem tájékoztatta a felperest írásban arról, hogy kérheti az ott előírt másik betöltetlen munkakör felajánlásának lehetőségét. A jogszabály egyértelműen előírja, hogy a munkáltató a felmentés közlését megelőzően ezt az írásbeli tájékoztatást köteles megtenni. Ennek jogkövetkezményeként a Kjt. 34. § (1) bekezdése szerint a közalkalmazott még az eredeti munkakörben történő továbbfoglalkoztatását is kérheti. Ezen tájékoztatási kötelezettség alól a jogszabály nem tesz kivételt. Ezért a Kjt. 34. § (1) bekezdés a) pontja alapján a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésben foglaltak megszegése önmagában a felmentés jogellenességét eredményezi. Erre tekintettel nem vizsgálta az elsőfokú bíróság a felperes hivatkozását, miszerint volt olyan üres munkakör, amely a részére felajánlható lett volna. A jogellenes felmentés jogkövetkezményeként a felperes által kért hat havi kárátalánnyal szemben három havi átlagkeresetnek megfelelő átalánykártérítés és a Kjt. 34. § (2) bekezdés alapján elmaradt illetmény megfizetésére kötelezte az alperest. A pertárgy értékét egyévi átlagkeresetben megállapítva a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte az alperest felperes javára perköltség megfizetésére ügyvédi munkadíj címén a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés alapján.

Az alperes a fellebbezésében a munkaügyi bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, a felperes keresetének teljes elutasítását kérte, az elsőfokú perköltség felemelése mellett. Felperes csatlakozó fellebbezésében a munkaügyi bíróság ítéletének megváltoztatását, az elsődleges kereseti kérelmének történő helytadást kért. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság

1.Mf.22.014/2010/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte az alperest a felperes javára 15.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a 171.150 forint másodfokú eljárási illetéket az állam viseli. A megyei bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdés alkalmazásával a Pp. 253. § (2) bekezdés szerint hagyta helyben. Bár sem a fellebbezés, sem a csatlakozó fellebbezés nem vezetett eredményre, a megyei bíróság az alperest kötelezte a felperes javára részperköltség megfizetésére a Pp. 81. § (1) bekezdés alkalmazásával, figyelemmel arra, hogy a felperes oldalán a székhelyen kívüli, útiköltség előlegezésével is járó ügyvédi tevékenység folytán több költség merült fel. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a felperes keresetének kérelmének teljes elutasítását, továbbá a felperes elsőfokú, másodfokú és felülvizsgálati eljárásban felmerült költségében történő marasztalását. Hivatkozása szerint a Kjt. 30/A. § (1) bekezdése nem értelmezhető akként, hogy amennyiben nincs felajánlható másik betöltetlen munkakör, akkor is kötelező lenne a közalkalmazottat másik munkakör felajánlásának lehetőségéről tájékoztatni. Egy olyan kis faluban, mint A., minden álláslehetőséggel tisztában vannak az ott élők, a képviselő-testületi tagok és a közalkalmazottak egyaránt. Ezért nincs értelme a perbeli esetben ezen jogszabályi rendelkezésnek. A felperes felmentésében és a képviselő-testületi határozatokban is szerepel azonban az a tény, hogy nincs felajánlható munkakör, tehát tájékoztatta a felperest a munkáltató a Kjt. 30/A. §-ban foglaltakról. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság perköltségről rendelkező ítéleti megállapítását is helybenhagyta a másodfokú bíróság, holott a felperes az elsődleges keresete kapcsán 3.494.442 forint igényt érvényesített, ezzel szemben 611.352 forint erejéig volt alapos a keresete, tehát nagyobb részt pervesztes lett. A másodfokú ítélet a fellebbezés ezen részére nem tért ki az indokolásában. A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet kérte „megváltoztatni”, és a felmentés jogellenességét a Kjt. 27. § (2) bekezdés megsértésére tekintettel megállapítani, az alperest a felperes elsődleges keresete szerint marasztalni. Hivatkozása szerint a határozott időre szóló közalkalmazotti jogviszony munkáltató részéről történő egyoldalú megszüntetésének kizárólagos eszköze a Kjt. 25. § (2) bekezdése, illetve 27. § (2) bekezdése szerinti azonnali hatályú megszüntetés lehet. Felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el. Alperes a felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítéletnek azon rendelkezése hatályon kívül helyezése iránt nyújtotta be, amellyel a másodfokú bíróság a felperes másodlagos kereseti kérelmének adott helyt. Ezért a felperes elsődleges keresetét elutasító rendelkezéssel szemben a Pp. 273. § (6) bekezdés alapján alkalmazandó Pp. 244. §-a szerint (figyelemmel a Pp. 228. § (4)

bekezdésére is) csatlakozó felülvizsgálati kérelem - annak járulékos jellege folytán - már nem volt előterjeszthető. Erre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Pp. 273. § (2) bekezdés a) pontja alapján hivatalból elutasította.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

Az eljáró bíróságok a Kjt. 30/A. § (1) bekezdésének helyes értelmezésével állapították meg, hogy az alperes képviselő-testülete jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát. E körben helytállóan tulajdonítottak jelentőséget a Kjt. 34. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltaknak, amely külön nevesíti a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése egyik eseteként a Kjt. 30/A.-30/D. §-ai és a 32. § (2) bekezdése rendelkezéseinek megsértését, melyet olyan súlyosan szankcionál, hogy a közalkalmazott az eredeti munkakörbe történő visszahelyezését is kérheti. Helyesen mutattak rá arra is az eljáró bíróságok, hogy a Kjt. 30/A. § rendelkezésének alkalmazása alól a jogszabály kivételt nem enged, továbbá, hogy a munkáltatói tájékoztatás elmaradása esetén már nem vizsgálható, hogy lett volna-e felajánlható másik megfelelő betöltetlen munkakör. Alaptalanul sérelmezte a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítéletnek az elsőfokú perköltség viseléséről szóló rendelkezést helybenhagyó döntését.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet - az elsőfokú perköltségről szóló rendelkezést is tekintve - indokai alapján hagyta helyben. A bíróságoknak a határozatukat mindig a szükséges mértékben kell megindokolniuk. Ennek körét pedig az adott ügyben az eljárás során tisztázásra váró körülmények terjedelme határozza meg. Az eljáró bíróságok ezen indokolási kötelezettségüknek eleget tettek, helytállóan jelölték meg a hivatkozott jogszabályokat is. Ebből következően a jogerős ítélet eljárásjogi okból sem volt jogszabálysértő [Pp. 221. § (1) bekezdés]. Az elsőfokú perköltség összegét az eljáró bíróságok helyesen a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt egy évi átlagkeresetre, mint pertárgyértékre vetítve a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdés alapján állapították meg, melynek viselésére helyesen a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a felperes keresetének helyt adva a jogellenes munkáltatói intézkedést hozó, tehát pervesztes alperest. A felperes vagylagosan mindkét jogalapon előterjesztett keresete a felmentés jogellenességének megállapítására irányult, mindkét esetben a pertárgy értéke tehát a Pp. 24. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt egy évi átlagkereset, függetlenül attól, hogy a jogszabály szerint jogkövetkezményként a Kjt. 34. § (2), (3) vagy (4) bekezdés alkalmazandó, mely rendelkezések a káratalány mértékét eltérően állapítják meg. A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta. Miután az alperes felülvizsgálati kérelme és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme sem vezetett eredményre, ezért a Legfelsőbb

Bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdés alapján rendelkezett arról, hogy mindkét fél maga viseli saját költségét. A felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján a személyes illetékmentességben részesülő alperes helyett az állam viseli, míg a csatlakozó felülvizsgálati kérelem elutasítása folytán az eljárás az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2011. szeptember 21.

**Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó
bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró
A kiadmány hitelül. Nné tisztviselő**